

Értékes művek, jó előadás

A Kecskeméti Szimfonikus Zenekar portréja*

A Kecskeméti Ének-Zenei Általános Iskola és gimnázium kémiai előadóterméből zenekari munka hangjai szűrődnek ki. A Kecskeméti Szimfonikus Zenekar próbál *Kemény Endre* vezető karnagy irányításával, a legközelebbi hangversenyre.

A késő estébe nyúló próba után beszélgetünk *Kemény Endre* karnaggyal, *Lukács János* zenekari titkárral, s az együttes néhány alapító tagjával. Múltjukról, jelenükül, s nem utolsósorban terveikről, a jövőről faggatom őket. Elsőként *Sipos Károly* zeneiskolai tanár, szakfelügyelő, a zenekar első fagottosa vázolja a jelenlegi helyzetet: A szinte állandónak mondható, s az alkalmi jellegű problémák ellenére működik, fejlődik a zenekar. Ezért is lehetnek művészi terveink. Ezek | megvalósításához azonban meg kell oldani néhány szervezeti és „személyzeti” problémát.

Maczelka Ferenc, a zenekar fuvolása, a közelmúltban cserélte fel színházi muzsikusi állását a vidéki énektanári munkával. – A közönség reagálásából is úgy érezzük, – mondja – hogy különösen az utóbbi néhány év folyamán jelentősen fejlődött együttesünk. Ebben nagy érdeme van *Kemény Endre* karnagnak, aki művészi téren éppen úgy, mint a szervezés sokféle gondjának, bajának vállalásával sokat lendített a zenekaron. Színvonalban és létszámban egyaránt stabilizálódott a helyzetünk.

Palotás József hangversenymestert, az Állami Zeneiskola tanárát arról kérdezem, hogy van-e lehetősége a tagoknak arra, hogy egy-egy műsorban szólístaként is fellépjenek; s arról is, hogy milyen a zenekar kapcsolata a közönséggel?

– Igen, néha szólisztikus feladatokat is kapunk. Ez évi terveinkben fokozottabb szerepe lesz ennek. Így például a jelen levő fúvós kollégáim, klarinétosunkkal, *Kovács Sándorral* és kürtösünkkel, *Kovács Jánossal* egy Mozart-versenymű magánszólamait játsszák egyik Filharmónia által rendezendő hangversenyünkön. Magam *Vivaldi*-darabokkal szerepeltem tavaly.

Lukács Jánosné a csellósólam vezetője, a Kodály-iskola tanára, kedves emlékként eleveníti fel egy üzemben tartott hangversenyüket, melyen annak lehetőségét érezték meg a tapsokból is, hogy a felnőttek körében is szerezhetnének új híveket a zenének és a zenekarnak. – Szívesen játszanánk néha „könnyebb” muzsikát, népszerű műveket is – teszi hozzá –, mint két esztendeje a *Strauss*-estünkön.

* Petőfi Népe, 1972.01:19. 5. o.

A beszélgetésen lassanként kibontakozik a szimfonikus zenekar „portréja”. A zenekaré, mely 1963-ban alakult Nemesszeghy Lajos karnagy vezetésével. – 1967-ig mindenféle honorárium nélkül dolgoztak. Azóta a hivatalos szervek – felismerve munkájuk fontosságát, a nagyobb társadalmi megbecsülés jeleként is – jelentős anyagi támogatással segítik a zenekart feladatainak ellátásában, terveinek megvalósításában. 1967 ősze óta kapnak a zenekari tagok is úgynevezett próbapénzt. Ez természetesen nem oldja meg mindig a személyi problémákat, az utánpótlás gondjait.

Kemény Endre is erről szól először.

– Zenekarunk lényegében amatőr együttes, hisz tagjainknak nem a szimfonikus zenekari munka az egyetlen, de még nem is fő foglalkozásuk. Feltétlenül tenni kell valamit azért, hogy a megfelelő utánpótlás felnőjön. Nagy segítséget jelentene megfelelő hangszeres tanárok letelepítése, vagy a más, közeli városban lakók bekapcsolódása a zenekari munkába! – Addig is, míg erre alkalom és mód adódik, jobban össze kell hangolni a zenekari tagság munka- és időbeosztását a munkahelyekkel. (Tizenhét különböző munkahely dolgozói muzsikálnak együtt!) A zenekar, s rajta keresztül az egész zenei élet gondjából kivehetnék részüket közvetlenül vagy közvetve olyanok, akik ma még esetleg húsz-harminc évvel ezelőtti sérelmek miatt távol tartják magukat a kulturális életnek e fontos területétől. Célunk mindenképpen a mielőbbi „félfüggetlenítés”, majd pedig a teljes önállósulás. A zenekar foglalkoztatása már most is biztosított. Az Országos Filharmónia koncertjein a korábbiaknál jóval többet szerepelünk, s ezt a számot meg is lehetne duplázni. Főleg a vidéki ifjúsági műsorok száma jelentős, de felnőtt közönség előtt is szeretnénk többször játszani. Ezért vettük szívesen a kiskunfélegyháziak egy, a jövő évadban megindítandó bérleti sorozatra vonatkozó tervét. Fontos lenne ez azért is, mert bővült a repertoárunk, bizonyos művek újrajátszására alig-alig van lehetőségünk.

A színvonalas zenekari előadások alapfeltételei közé tartozik a jó hangszerellátás. Ezen a téren javult a helyzet. Lesz próbatermünk is (az ének-zenei iskolában ideiglenesen kaptunk helyet).

A zenekar fejlődését jelzi, hogy még ebben az évadban külföldi vendégszereplésre utazunk. Talán majd, ez a zenekar életében oly jelentős esemény is hozzájárul ahhoz, hogy Kecskemét közönsége egészen magáénak érezze művészi testületünket, hogy a város kulturális életének fontos tényezőjeként tartsa számon. Ezt kérjük, s ezt szép, értékes művek jó előadásával igyekszünk meghálálni!